

Тъзи рудници се експлоатирахъ въ турско врѣме.

Камъннитѣ вжглища при „Марковъ Топъ“ (до самата граница) сж отъ най-добро качество, нъ не сж се експлоатирани до сега.

Рудницитѣ при „Мазалакъ“ (южна България) сж се експлоатирани въ русско врѣме; вжглищата се занасяли въ Свищовъ и Търново. Сега се виждатъ до запустѣлитѣ рудници три подземни дупки, подпирѣни съ дървета и напълнени съ вода. Отъ турско врѣме останахъ тукъ три грамади дребни камънни вжглища (около 100,000 оки); тѣ би могли да послужатъ за правение на брикети. Инжениритѣ на прусската компания сж се маяли тукъ около единъ мѣсець (въ 1883 г.) за да узнаятъ дебелината на пластоветѣ съ камънни вжглища. Чернитѣ камънни вжглища при „Мазалакъ“ сж отъ твърдѣ добро качество.

Рудницитѣ при с. Селци сж най-слабитѣ и безъ никакво приложение: вжглищата сж лъскави, дробиви и отъ най-добро качество (съдържатъ голѣмъ процентъ пепель).

Въ сжщата формация се намиратъ още камънни вжглища близо до с. Дрентъ (Еленско) до самата граница на пхтѣтъ между Дрентъ и Пчелинскій ржтъ (Колупченскій проходъ). Въ турско врѣме се разработваше рудницата подъ отговорността на Карагъзовъ, фабрикантинъ въ Търново. Работихъ една есенъ; за една кола камънни вжглища (около 4—500 оки) съ докарвание за Търново се плащаше 60 гроша. По-нататъшното разработвание на дрентскитѣ рудници турското правителство спрѣ и заповѣдва да се зануши рудницата. Дрентската рудница види се е отъ слабо распространение.

Въ една дълбока роклина до пхтѣтъ Твърдица-Елена, до самата граница се открихъ черни лъскави вжглища, които не ще да иматъ нѣкакво практическо приложение. При правението новий пхтъ Елена-Твърдица намѣрихъ въ слюдениитѣ пѣсчници до самата граница единъ тънъкъ пластъ черни камънни вжглища.

Въ крѣднитѣ флишени пѣсчници, които се простиратъ отъ Враченско, Плѣвненско и Ловченско прѣзъ Габровско, Дръновско, Трѣвненско, Котленско дори до Черно море се намиратъ често черни, лъскави вжглища; има надѣжда, че ще се откриятъ още много подобни тънки лѣгла въ флишената формация.